

Sende Beni Ben Gibi Seversen

— sadeceo · 29 Ocak 2019

O yârin sımsıcak bir otağı var sevdalı, yufka gönlümde.
Ama ne hikmet ise, vicdan da merhamet de yok gönlümün sahibinde.
Dostum kim, düşmanım kim tanıyamadığım için,
Adını hiç kimseye söylemek istemiyor, adını zikretmekten yorulan dilim.
O yâre olan meftunluğum, sevda meclislerinde etmiş beni alim.
En manidar sevgi ve muhabbetlerle, karılmış birbirine hal ve ahvalim.
Ne olurdu bir kez baksaydı, sevda sürmesi çekilmiş gözlerle?
Ondan başkasını görmeyen gözlerimin içine.
Yar dediğin, hasret bırakır mı her şeye?
Yar dediğin, gamzeli yanaklarıyla bazen gülmez mi sevdiğine?
Yar dediğin, zalimliği şiar edindir mi?
Yar dediğin, beni benden sormaz mı?
Yar dediğin, manidar visaller, bir an önce olsun diye,
Şanı yüce Allah'a yalvarıp yakarmaz mı?
Yar dediğin, en uzun aşk şiirlerini, kesik uçlu kalemlerle, yazmaz mı?
Bu saydıklarımın hiç birini yapmazken bana,
"Bende onu seviyorum" diyormuş nasıl inanayım ben ona?
Kuru kuru kurbanım olayım demekle sevmek olmaz ki,
Seviyorum demek,
Sevdiğine her geçen gün, bir adım daha yaklaşmak demek değil midir?
İnsan, sevdiğinden hiç bu kadar kaçır mı?
Okuduğum sevda kitaplarının hiç birinde, senin bu yaptıkların yok yok yok.
Seviyorum diyen, sevdiği için biraz fedakarlık etmez mi?
Seviyorum diyen, ikinci çaylarını yalnız içer mi?
Seviyorum diyen, sevda sofrasına bir başına oturur mu?
Seviyorum diyenin gözleri, şirin uykulara hasret kalmaz mı?
Yok, hayır, böyle sevmek olmaz!
Beni, içi boş "bende onu seviyorum" cümlesiyle kandıramazsın!
Seven insan, bazen Şirin gibi, Zühre gibi, Aslı gibi, Züleyha Gibi ve bazen de Zin gibi olmalı değil mi?
Sen kimi kandırıyorsun?
Ben yolunu gözlemekten yoruldum.
Gözlerimin ferî, her geçen gün azaldıkça azalıyor.
Kolum kanadım, yanıma düşmüş sanki.
En zengin sevda sofralarından, doymadan kalkıyorum.
Sebebi hikmeti, sen yoksun diye.

Ama sen ise, büyük bir iştahla, karnını doyuruyorsun.
Bu yaptığın, yerin göğün sahibi her şeye Kadir olan, Allah'ın gücüne gitmez mi?

Sende beni, ben gibi sevseydin,
Gül sevdalısı bülbüller, gönül bahçemde, daha bir hoş şakırdı.
Sende beni, ben gibi sevseydin,
Gönül pınarlarım, daha bir coşkun ve berrak akardı.
Sende beni, ben gibi sevseydin,
Başkaları gibi, bizde el ele, kol kola, yeşilin her tonunu barındıran,
Sevda bahçelerinde güle oynaya gezerdik.
Sende beni, ben gibi sevseydin,
Betim benzim, sararıp solmazdı.
Yaşama aşk ve şevkim, her geçen gün azaldıkça azalmazdı.
Sende beni, ben gibi sevseydin,
En uzun, en manidar şiirleri yazardın.
Bize husumet besleyenlerin, oyunlarını fettanlığıyla bozardın.
Birkaç gün sesimi duymadığında, iki elin kanda da olsaydı arayıp sorardın.

Sende beni, ben gibi sevseydin,
Bana, daha güzel görünmek için, akla gelmeyen şeyler yapardın.
Allah'ın veli zatlarının uslarını, can kulağı ile dinler,
Gerekenleri, gerektiği gibi yaşardın.
Sen hiç birini yapmadın, ve halen de yapmamakta ısrar ediyorsun.
Allah Peygamber aşkına, yerimde sen olsaydın,
Halen daha dün gibi, aşk ve şevkle sever miydin?
Sen ne yapıyorsan yap serbestsin!
Sen beni, ben gibi sevsen de, sevmesen de, ben seni daha dün gibi seviyorum.
Ve sana olan sevgi ve muhabbetim, artıkça artıyor.
Ama sebebi hikmetini bana sorarlarsa,
Lal olur, hiçbir şey söyleyemem.
Sadece bu emanet canım, tenimde oldukça, senden bir rica ve bir istirhamım var!
Lütfen bazen kendini benim yerime koy!
Koy ki, belki her şeye kadir olan Allah, şirin aklını başına almayı nasip eder.
Gönül tarlalarımızda, husumet, gurur ve enaniyet yerine, sevgi ve muhabbet
fideleri delicesine kök salıp yeşersin!
Yeşersin ki, gölgesinde sevdalılar tarihe mal olmuş sevdalılar gibi,
Göz göze, diz dize koklaşıp hasbihal etsinler!
O zaman da bizim de hayır ve hasane gergefimize, rahmani güzellikler nakşedilsin!
Nakşedilsin ki, doksan dokuz esması olan şanı çok yüce Mevla, belki bizi cehennem narlarından azad

etsin.

Ey sevgili ne olur, sende beni, ben gibi sev!

Sende beni, ben gibi seversen,

Melekler, Vedud esması hürmetine, gönlümüzü, rahmani sevgi ve muhabbetlerle doldurur.

Sevdalı gönüllerimiz, sevgi ve muhabbetlerle dolarsa,

Sevdalıların er meydanında, kimse sırtımızı yere getiremez!

Benim ben diyenler bile, pazılı güçlü bileğimizi bükemez!

28/Ocak/2019